

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 19 maart 2020.

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 52.041/1/PN
NB

Betreft: vraag om advies inzake de toepassing van artikel 41 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten

In zitting van 19 maart 2020 onderzocht de Vaste Commissie Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag om advies over de toepassing van artikel 41 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten.

In uw brief van 16 januari 2020 deelde u het volgende mee:

“De juridische dienst van de Federale Politie wordt geconfronteerd met een vraag inzake de toepassing van de taalwetgeving.

Op grond van artikel 39, eerste lid, van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten is de tuchtraad een permanent orgaan op nationaal niveau met een of meer Nederlandstalige kamers, een of meer Franstalige kamers en één Duitstalige kamer.

Elk kamer bestaat onder meer uit een voorzitter, zijnde een zittende magistraat van een hof van beroep of van een rechtbank van eerste aanleg (art. 40, eerste lid, 1° van de voormelde wet van 13 mei 1999).

De werkende en de plaatsvervangende magistraten worden, op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken en van de minister van Justitie door de Koning benoemd. Hun mandaat bedraagt vijf jaar en is hernieuwbaar. Op gezamenlijke voordracht van de ministers van de Binnenlandse Zaken en van Justitie wijst de Koning onder de werkende magistraten van de tuchtraad de voorzitter ervan aan. Hij waakt in bijzonder over de eenheid van de rechtspraak (art. 41, eerste en vierde lid van de voormelde wet van 13 mei 1999).

Overenkomstig artikel 43ter, § 7, vijfde lid van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) dienen de ambtenaren, met het oog op de uitoefening van een taak die de eenheid in de rechtspraak moet verzekeren, bovenop het bewijs van de kennis van de tweede taal, vooraf, voor een examencommissie samengesteld door de afgevaardigde

bestuurder van SELOR het bewijs te leveren van de kennis, aangepast aan een taak, die de eenheid van de rechtspraak moet verzekeren. Dit houdt het bewijs van de kennis van de administratieve en juridische woordenschat in die tweede taal. Hiertoe wordt vooraf door SELOR een syllabus ter beschikking gesteld.

Indien beroep dient te worden gedaan op artikel 43 SWT leert de rechtspraak van de Raad van State dat in tuchtzaken de tuchtverheid minstens een bepaalde taalkennis moet kunnen aantonen. De vraag rijst of die vereiste ook van toepassing is inzake het verzekeren van de eenheid van rechtspraak.

Daar, zoals reeds eerder vermeld onder punt 1, de voorzitter van de tuchtraad in het bijzonder waakt over de eenheid van de rechtspraak stelt zich heden de vraag naar de kennis van de twee en de derde landstaal en meer bepaald of artikel 43ter, § 7, vijfde lid SWT eveneens op de voorzitter van toepassing is.”

*
* *

Artikel 40 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten bepaalt het volgende:

“Art. 40 – Elke kamer bestaat uit de volgende leden :

1° een voorzitter, zittende magistraat van een hof van beroep of van een rechtbank van eerste aanleg;

[...]

De magistraat en de bijzitters hebben bovendien elk een plaatsvervanger die voldoet aan de respectievelijke voorwaarden van de werkende leden. [...]”

Artikel 41 van dezelfde wet bepaalt bijkomend:

“Art. 41 – De werkende en de plaatsvervangende magistraten worden door de Koning benoemd op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken en van de minister van Justitie. Hun mandaat bedraagt vijf jaar en is hernieuwbaar.

[...]

Onder de werkende magistraten wijst de Koning, op gezamenlijke voordracht van de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie, de voorzitter van de tuchtraad aan. Hij waakt in het bijzonder over de eenheid van rechtspraak.”

Artikel 44 van dezelfde wet bepaalt verder:

“Art. 44 – De Nederlandstalige kamer neemt kennis van alle zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld; de Franstalige van die welke in het Frans moeten worden behandeld en de Duitstalige van die welke in het Duits moeten worden behandeld.”

*
* *

Artikel 43ter SWT is van toepassing op de “centrale diensten van de gecentraliseerde federale overheidsdiensten, uitgezonderd de ministeries waarop de bepalingen van artikel 43 van toepassing blijven” (art. 43ter, § 1 SWT).

De tuchtraad opgericht op grond van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten is geen centrale dienst van een FOD. Derhalve ressorteert deze tuchtraad buiten het toepassingsgebied van artikel 43ter SWT en is artikel 43ter, § 7, vijfde lid SWT niet van toepassing op de voorzitter van de tuchtraad.

*
* *

Als permanent orgaan dient de tuchtraad te worden gekwalificeerd als een centrale dienst in de zin van de SWT.

Artikel 44 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten bepaalt dat de Nederlandstalige kamer kennisneemt van alle zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, de Franstalige in het Frans en de Duitstalige in het Duits, terwijl artikel 39 *juncto* artikel 17 SWT bepaalt dat dossiers ofwel in het Nederlands ofwel in het Frans moeten worden behandeld.

De taalkennisvereisten voor ambtenaren van centrale diensten worden geregeld in artikel 43 SWT. Ambtenaren dienen hetzij in het Nederlands hetzij in het Frans hun onderwijs te hebben genoten ofwel de grondige kennis van een van deze twee talen te hebben bewezen. De voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, wordt enkel vereist voor de ambtenaren die toegelaten willen worden tot het tweetalig kader.

Betrokken artikel 43 SWT bevat geen vereiste voor ambtenaren om kennis te hebben van het Duits noch om in bepaalde omstandigheden de kennis te hebben van de tweede taal om in staat te zijn de eenheid van rechtspraak te kunnen verzekeren.

Overeenkomstig artikel 41 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten dient de voorzitter van de tuchtraad in het bijzonder te waken over de eenheid in de rechtspraak. Deze bijzondere taak kan niet worden uitgeoefend zonder dat de voorzitter van de tuchtraad in het bezit is van de vereiste kennis van de tweede taal en de derde taal.

De kennis van de tweede en derde taal dient als gevolg in dit concreet geval uitzonderlijk te worden vereist opdat de voorzitter van de tuchtraad in staat is de eenheid in de rechtspraak te verzekeren. De kennis dient hierbij aangepast te zijn aan de vereisten van de functie van de voorzitter van de tuchtraad.